

ಜಗನ್ನಾಥ ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಗುರುಗಳ ಮನೆಗೆ ಹೋದ. ಕೆಲ ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಾಡಿಗೆ ಹೋದ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದರು. ಮದುವೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಗುರುಗಳ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು ತನ್ನ ಹೊರೆ ಇಳಿಸಿದರೆಂದು ಪ್ರಸನ್ನರಾದರು. ತಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಯಾರುಯಾರು ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಂದಿರೆಂದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯಕೊಂಡರು. ತಾವು ತಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಶಹಭಾಸ್‌ಗಿರಿ ಪಡೆದರು.

ಎಲ್ಲರ ಸರದಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಬೆಪ್ಪ ಜಗನ್ನಾಥನ ಸರದಿ. 'ಗುರುಗಳೆ ನಾನೂ ತಂದಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕರು. ಗುರುಗಳಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ. 'ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಏನು ತಂದೆಯೋ?' ಎಂದರು.

'ಗುರುಗಳೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಕದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದನು. ಕದಿಯುವಂತ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲೇನಿದೆ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಏನೂ ನೆನಪಾಗಲಿಲ್ಲ.

'ಬೆಪ್ಪ ಏಕೆ ಒಗಟಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿ ನೇರಾಗಿ ಹೇಳು. ಏನು ಕದ್ದೆ? ಏನು ಗಳಿಸಿದೆ' ಎಂದರು. ಜಗನ್ನಾಥ 'ಗುರುಗಳೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ವರನನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಹೊರೆ ಇಳಿಸಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಮುಖ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದ. ಇವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲ ಮೂದಲಿಸಿ ನಕ್ಕರು.

ಆ ನಗುವಿಗೆ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಪತ್ನಿ, ಮಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿದರು. ಗುರುಗಳು ಮಗಳಿಗೆ 'ಏನಮ್ಮ ಈ ಬೆಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕದ್ದದ್ದು ನಿಜವೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

'ಅಪ್ಪಾಜಿ ಅವರೇಕೆ ಬೆಪ್ಪರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಹೊರೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಅವರೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಂದರು. ಆದರೆ ಜಗನ್ನಾಥ ಅವರ ಹಾಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗದೆ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೂ, ಹಣ್ಣು ನೀಡಿ ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ನನ್ನ ಇಷ್ಟ-ಕಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಸಿ ನನ್ನ ಮನ ಗೆದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಅವನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ' ಎಂದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳ ಪತ್ನಿಯೂ 'ಇವನೇ ನನಗೆ ಸೂಕ್ತನಾದ ಅಳಿಯ' ಎಂದಳು. ಹೆಂಡತಿಯ ಮುದ್ರೆ ಬಿದ್ದಮೇಲೆ ಗುರುಗಳು ತಣ್ಣಗಾದರು. ಗುರುಗಳಿಗೆ ಬೆಪ್ಪ ಜಾಣನಾದದ್ದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗತೊಡಗಿತು.

-ಹಾರನಹಳ್ಳಿ ಕರಿಬಸವಯ್ಯ

ರಾಜಧನು ಮರತ ಸಿಂಹ

ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಬಸವಳಿದಿದ್ದ ಕಾಡಿನ ರಾಜ ಸಿಂಹ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಹೋಗಿ ಕಾಲುಜಾರಿ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮೇಲೆ ಬರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಈಜಿ ಈಜಿ ಮತ್ತೆ ಸುಸ್ತಾಗಿ 'ಯಾರಾದರೂ ಕಾಪಾಡಿ' ಎಂದು ಕೂಗತೊಡಗಿತು. ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಹುಡುಕುತ್ತ ಬಂದ ಕರಡಿಯೊಂದು ಸಿಂಹರಾಜನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿತು. ಧನ್ಯತಾಭಾವದಿಂದ ಕರಡಿಯನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡ ಸಿಂಹರಾಜ 'ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಾಗು' ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ರಾಜನ ಗೆಳೆತನ ಸಿಕ್ಕ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ಕರಡಿ ಕುಣಿದಾಡಿತು.

ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಗೆ 'ಸಿಂಹರಾಜ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಕರಡಿಯೇ ಕಾಡಿನ ರಾಜನಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಕೋಪಗೊಂಡ ಸಿಂಹರಾಜ 'ಎಲೈ ಕಾಗೆ, ನೀನು ಯಾರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಎಂಬುದು ನೆನಪಿದೆಯೇ?' ಎಂದು ಗದರಿಸಿತು.

'ಗೊತ್ತಿದೆ ಮಹಾರಾಜ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸಿದ ಕರಡಿಯೇ ರಾಜನಾಗಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಕರಡಿಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೊಡಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಕಾಗೆ.

ಕಾಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪದಿಂದ ಏರಿಹೋದ ಸಿಂಹರಾಜ 'ನಿನ್ನನ್ನು ಒಂದೇ ಗುಕ್ಕಿಗೆ ತಿಂದೇ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಘರ್ಜಿಸಿತು. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾರಿಹೋದ ಕಾಗೆ ಕಾಡಿನ ತುಂಬಾ ಹಾರಾಡುತ್ತ 'ಸಿಂಹರಾಜನನ್ನು ಕರಡಿ ಕಾಪಾಡ್ತು, ಕರಡಿಗೆನಾದ್ತು ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಮರಳಿ ಬಂತು. ಕಾಗೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಸಿಂಹರಾಜ ಮತ್ತು ಕರಡಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವು.

ಅನಾಹುತದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ ಕಾಡಿನ ರಾಜನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ ಕರಡಿಯನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದವು. ಕಾಗೆಯು ಕೂಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಆನೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ 'ಸಿಂಹರಾಜ, ಕಾಗೆಯ ಮಾತಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿದ ಕರಡಿಗೆ ಮಹಾಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ' ಎಂದಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದವು. ಕರಡಿಯ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಕಾಗೆಯ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಹೋದದ್ದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಸಿಂಹರಾಜ ಕರಡಿಯನ್ನು ಮಹಾಮಂತ್ರಿ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿತು. ಕರಡಿಯು ಸಂತಸಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

-ಸೋಮು ಕುದರಿಹಾಳ

